

מ"ת 47874/02/15 - מדינת ישראל נגד אלברט שאול, אורן רבי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

22 מרץ 2015

מ"ת 47874-02-15 מדינת ישראל נ'
שאול(עציר) ואח'

לפני כב' השופטת דבורה עטר

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. אלברט שאול (עציר) 2. אורן רבי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד נעמי מששה

ב"כ המשיב 2 עו"ד בני נהרי ועו"ד שוש חיון

המשיב 2 הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בדיון ביום 1.3.2015 הוסכם בהקשר למשיב 2 על קיומן של ראיות לכאורה וכן עילת מעצר. בא כוח המשיב 2 עתר לבית המשפט להורות על שחרורו של המשיב 2 לחלופת מעצר אף בלא להידרש לתסקיר מעצר ואילו בא כוח המבקשת התנגדה לבקשה זו ואף הביע את התנגדותה לבחינת חלופת מעצר באמצעות תסקיר מעצר שכן לטעמה לא ניתן להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמשיב 2.

בהחלטתו קבע בית המשפט כי בשים לב למהות העבירה המיוחסת למשיב 2 וכלל נסיבות כתב האישום לבטח אין להורות על שחרורו בתנאים כבר עתה כעתירת באי כוחו ואף ספק אם יהיה מקום לכך בסופו של יום ואולם מבלי לקבוע מסמרות הורה על קבלת תסקיר מעצר אודות המשיב 2.

הייצוג הוחלף ובפתח דיון היום עותר בא כוח המשיב 2 עו"ד נהרי לבית המשפט לאפשר לו לטעון באשר לעוצמת

עמוד 1

הראיות לכאורה ולמצער בהקשר לחלקו של המשיב 2.

באת כוח המבקשת מתנגדת לבקשה בצינה כי המשיב 2 היה מיוצג כל העת ובא כוחו הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ויש להמשיך את ההליך משלב זה.

בבש"פ 6083/14 אשרף אבו אלהוזה נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט פוגלמן כי החלפת בא כוח העורר אינה מצדיקה חזרה מהסכמה שנתנה לקיומן של ראיות לכאורה ואין לאפשר פתיחת הדיון מחדש בנסיבות אלה מבלי שמתחדש דבר בחומר הראיות.

בנסיבות בהן המשיב 2 היה מיוצג ובא כוחו הסכים בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אין מקום להיעתר לבקשת עו"ד נהרי לדיון בהקשר לראיות לכאורה, אלא אך בהקשר לחלופת המעצר ועל פני עובדות כתב האישום שאין חולק לכאורה בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחתו.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

(בעניין המשיב 2)

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם מסוכן.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזוהי הבקשה שבפניי.
3. הוסכם על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום, וכן בדבר קיומה של עילת מעצר, וכאמור לעיל, הורה ביהמ"ש על קבלת תסקיר מעצר.
4. ב"כ המשיב עתר לביהמ"ש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת, בהדגישו בין היתר את חלקו המינורי של המשיב אל מול זה של המשיב האחר ואת היותו נעדר עבר פלילי.
5. ב"כ המבקשת מנגד טענה, כי עניינו של המשיב אינו בא בגדר החריגים בעניינם יורה ביהמ"ש על שחרור לחלופת מעצר בעבירות המיוחסות למשיב.
6. כתב האישום מייחס למשיב קשירת קשר ביחד עם המשיב האחר ואחר נוסף בשם משה חגיגי לייבוא

עמוד 2

לישראל מתורכיה סם מסוכן מסוג אופיום במשקל כולל של כ-6.8 קילוגרם נטו. כעולה מכתב האישום, עובר ליום 2.2.15 פנה המשיב ביחד עם המשיב האחר למשה חגיגי והציעו לו תשלום תמורת העברת סם מסוג אופיום מתורכיה לישראל במשקל של עשרה קילוגרם. המשיבים גם סיכמו עם משה חגיגי כי יגיע מישראל לתורכיה, שם יקבל לרשותו את הסמים לצורך העברתם לישראל והפקידו בידיו סך של 1,000 דולר עבור הוצאות הנסיעה. במסגרת הקשר, העביר המשיב 1 למשיב 2 סך של 2,000 דולר והורה למשה חגיגי ליטול סכום זה מהמשיב 2 ולהעבירם לאחר שבתורכיה. כמו כן, עדכן המשיב 1 את משה חגיגי כי ישלח לו סכום כסף נוסף דרך חבר והורה לו לאסוף מאחר נוסף ולהעביר לידיו סך של 300 דולר. משה חגיגי פעל בהתאם להוראות, רכש כרטיס טיסה לתורכיה ושילם עבורו בסכום הכסף שקיבל לצורך כך מהמשיבים, נפגש עם האחר וקיבל ממנו מזוודה ובה הסמים ובהמשך עדכן את המשיבים כי המזוודה עם הסמים בידיו. ביום 6.2.15 הגיע משה חגיגי בטיסה מתורכיה בישראל כשהסמים מוטמנים בכבודתו במספר אריזות הנחזות לשוקולד ודברי מתיקה ונעצר עם הגעתו ארצה בשדה התעופה. המשיבים שלא ידעו באותה העת על מעצרו המשיכו בקידום יבוא הסמים לארץ והגיעו לשדה התעופה ולאחר שלא הצליחו ליצור עמו קשר החלו לחפש אחריו ולברר האם נעצר על ידי משטרת ישראל.

7. מעובדות כתב האישום דלעיל עולה לכאורה חלקו המהותי של המשיב בפעולות יבוא הסם לישראל ומעורבותו הפעילה ולא ראיתי עין בעין עם בא כוח המשיב את חלקו המינורי יותר של המשיב 2 בהקשר לעניינו של המשיב 1 בהקשר לסם שהובא בסופו של יום לכאורה לישראל וזאת אף אם בהקשר למשיב 1 מפורטות עובדות נוספות בסעיף 2 מעבר לכך.

8. עלה לכאורה כי המדובר בקשירת קשר ליבוא סם מסוג אופיום במשקל רב באופן המקים חזקת מסוכנות כלפי המשיב 2 אף נוכח מעורבותו הפעילה והלכה היא כי בעבירות כגון אלה דין מבצעהם להיעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, אלא במקרים חריגים וזאת גם במקרים בהם מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי ואף תוך מתן הדעת מעבר למסוכנות ליכולת המוגבלת למנוע המשך ביצוען של עבירות אלה בעת שהייה בתנאים מגבילים.

9. בעניינו של המשיב התקבל תסקיר מעצר ממנו עלה כי המשיב אינו מכיר בבעיות שבדפוסיו ובבחירותיו ונוהג להציג עצמו באופן חיובי תוך התנהלות מניפולטיבית המכוונת לתועלתו האישית. שירות המבחן התרשם כי המדובר במי שבחר באופן מודע ובעל קשרים שוליים שעשו כיום בהסתרה ובטשטוש של דפוסים אלו וקיים סיכון להישנות ביצוע העבירות בעתיד.

10. לא נעלמה מעיני התרשמות שירות המבחן מהמפקחים המוצעים ואולם בנסיבותיו של המשיב והתרשמות שירות המבחן אודותיו ואודות מידת המסוכנות הנשקפת ממנו ואף בשים לב לחומרת נסיבות תיק זה, למעורבותו הלכאורית הפעילה של המשיב ביבוא לארץ של סם מסוכן מסוג אופיום במשקל רב ולאור העובדה כי המדובר בעבירות אשר פתוחה הדרך לבצען גם בתנאים מגבילים, לא מצאתי כי עניינו

של המשיב באה בגדר החריגים שיש לבחון שחרורם לחלופת מעצר ודינו להיעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

11. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת